

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oglasila plačuje se od štiristopenne petit-vrste po 12 h, če se oglasilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Národná Tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto K 22.— | Četrta leta . . . K 5-50
Pol leta „ 11.— | En mesec „ 1-90

Za pošiljanje na dom se računa za vse leto K 2.—.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto K 25.— | Četrta leta . . . K 6-50
Pol leta „ 13.— | En mesec „ 2-30

Naroča se lahko z vsakim dnevom, a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnine brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravištvo „Slovenskega Naroda“.

Konec južnoafričanske tragedije.

Še par dnij in južnoafričanskih republik ne bo več. Angleški prapor se že vije ponosno nad „zlatim“ mestom Johannesburgom in tudi pred Pretorijo stojijo zmagovite Robertsove čete. Brez odpora so ostavili Buri svoje drugo glavno mesto in kakor se zdi, se ne bodo nič opirali, da se polasté sovražniki tudi njihove prestolice. Posadke Burov so že minole dni zapustile forte okoli Pretorije, Krüger sam je pobegnil v Watervalboven, odlično meščanstvo pa je zbežalo k morju, da zapusti nesrečno domovino ali pa vsaj počaka konec vojne na varnem. Zadnji prizori južnoafričanske tragedije so tu, in ne zabrani jih noben čudež več. Bog stoji danes na strani močnejših polkov in angleške trume ne prihajajo več na pomoč po krivici zatiranim junakom. Buri so premagani, izgubili so vojno, izgubili svojo neodvisnost in svobodo, izgubili več sto najboljših mož, izgubili vse — le časti ne.

Pač največja zgodovinska ironija je, da se je vnela krvava in nenavadno ljuta vojna med Angleži in Buri baš v onem letu, ko so se vršile po iniciativi plemenitega in

človekoljubnega carja Nikolaja II. v Haagu konference, ki naj bi bile prinesle svetu mir, ki naj bi pomagale odpraviti vojne. Južnoafričanska vojna je dokazala, da je želja ruskega carja še vedno nedosegljiv ideal. In nedosegljiv tudi menda ostane. Ko so se borili Buri kakor obupani levi za svojo narodno in politično svobodo napram silni premoči Angležev, jih je pač občudoval ves svet ter jim izkazoval svoje simpatije, toda brezuspešno je prišla deputacija Burov skoraj k vsem evropskim vladam prositi pomoči in posredovanja. Povsod so ji z obžalovanjem pokazali dalje, in niti vlada najsvobodoljubnejšega naroda Američanov ni hotela stegniti roke in ustaviti moritve, katere konec je moral biti znan že takoj spočetka. Zares, grd, ostuden je prizor, ako mrcvari krvoločni lev šibkega psička, a še grše je bilo zasledovati, kako davi in ubija mogočna velesila Anglija pritlikavski kmetski republiki Transvaal in Oranje. Okoli 250.000 vojakov je poslala Anglija na jedva 50.000 burskih kmetov — kako naj bi sicer završil tak boj kakor s padcem onega, ki je petkrat šibkejši? A vendar so tudi tako, v svoji skoraj smešni manjšini Buri vihteli proti sovražniku svoje orožje tako, da bo živela njihova slava nesmrtno, kakor je nesmrtna slava starih Grkov, ko so jih pomandrale neštete čete Perzov.

Johannesburg, kjer stoluje danes maršal Roberts, je bil prav za prav vzrok cele vojne ter je bil glavni cilj pohlepne Anglije. Že Jameson, katerega je pobil in ujel pokojni Joubert, je hotel polastiti se najprej Johannesburga. To najlepše transvaalsko mesto je bilo ognjišče neprestanih političnih bojov med Buri in Uitlandci, ki so pošiljali v London svoje pritožbe tako dolgo, da je postal položaj zrel za vojno. Ogromni zlati zakladi rudokopov pri Johannesburgu so bili preporno jabolko, katerega so se skušali Angleži polastiti vedno in vedno. Ako bi ne bilo teh zlatih rogov, bi se mogli danes Buri radovati svoje neodvisnosti. To zlato pa je postalo nesreča Burov. Glede vpliva na komunjo johannesburško se je pletel ves diplomatski prepir med Krügerjem in Chamberlainom, v Johannesburgu se je dotiral boj za državljansko pravico Uitlandcev do skrajnosti,

do viška. Sedaj je ta boj odločen tudi z orožjem, in mesto Johannesburg s svojimi zlatimi jamami je angleška posest. S tem so dosegli Angleži tisto, za kar jim je bilo največ, in niti Pretorija nima one veljave, kakoršno ima Johannesburg za angleške kapitaliste, ki so pri tem boju angaževani najbolj.

Johannesburg je angleški in morda je tudi že Pretorija v oblasti Angležev. Oranje je proglašena za angleški teritorij, a tudi Transvaal izgubi morda še ta teden svojo republičansko vlado. Navadni koloniji postane nekdanji republiki, kjer bo angleški kapital absolutni gospodar. Od Nila do Kapa — to geslo Angležev — je bilo še lani le idealna želja, danes pa se bliža že svojemu uresničenju. Južnoafričanska vojna ni bila začetek konca angleške kolonizacijske moči, nego začetek velike angleške države v Južni Afriki.

V Ljubljani, 1. junija.

Dr. Pacak o položaju na Češkem.

Dočim ni pri prvem delegacijskem dinéju cesar ogovoril nobenega češkega delegata ter so Nemci razglasili to dejstvo hitro kot dokaz cesarjeve nemilosti napram Mladočehom, je cesar pri drugem dinéju ogovoril delegata dr. Pacaka ter govoril z njim nenavadno dolgo časa ter izredno živahno. Cesar je vprašal najprej, ali se odpelje Pacak takoj v Prago, kar je Pacak zanikal, češ, da pojde na Dunaj in od ondi šele v Prago. Nato je dejal cesar: „Časi so jako težavni“, na kar je dr. Pacak odvrnil: „Dà, časi so težavni, toda mi nismo krivi, Veličanstvo. Veličanstvo veste, da so nas prestavili v sedanjí položaj. Toda mi smo vladi povedali pot, kako moremo priti zopet iz tega položaja. Mi nimamo namena, dotikati se pravic drugih, nego prosimo Vaše Veličanstvo, da si daste predložiti naše predloge, da jih premislite in naše želje uslišite, ako so opravičene.“ Cesar je odgovoril: „Dà, toda napram zunanjemu ministrstvu ste zavzeli v delegacijah jako sovražno stališče, in način, kako se je govorilo, bi bilo grajati“. Dr. Pacak je odgovoril: „Prosim, Veličanstvo, govorjenje zunanjega ministra tudi ni bilo v tonu, v kakoršnem se je govorilo v prejšnjih delegacijah. Lagal bi, Veličanstvo,

ako bi ne priznal, da smo zavzeli sovražno stališče, in sicer ne le iz vzrokov zunanje politike, nego mnogo bolj iz vzrokov notranje politike. Na božjem svetu ni naroda, kateremu bi se bila prizadela večja krivica kakor češkemu“. Cesar je zamahnil z roko zanikalno, dr. Pacak pa je svojo zadnjo trditev ponovil. Potem pa je dejal cesar, da bi bili Čehi morali vladni načrt jezikovnega zakona sprejeti. Dr. Pacak pa je dejal: „Veličanstvo, ta zakon nam ne zadošča, in ako bi Vaše Veličanstvo odredilo, da se izvrši ta zakon s § 14, potem se bojim, da bi nastala v naši deželi opozicija, kakoršne še ni bilo. Zategadelj prosim Vaše Veličanstvo, da tega zakona s § 14. ne uveljavite“. Nato je cesar zopet odločno zamahnil z roko. Dr. Pacak pa je dejal: „Prosim, Veličanstvo, da bi smel kot poznavalec razmer na Češkem izreči svoje mnenje, da to ne bi bilo niti v interesu države, niti v interesu češkega naroda. To pravim kot odkritosrčen prijatelj države in dinastije“. Končno je dr. Pacak ponovil svojo prošnjo, naj bi cesar položaj v češki deželi preštudiral in pomislil, da so bili Čehi na sedanje svoje stališče prisiljeni. Cesar naj pripomre, da se Čehom vrnejo pravice, in da zadobe zopet pravo stališče v državi. Različni listi poročajo, da je bil cesar radi Pacakovih besed očitno nevoljen, ter da ga je prekinil opetovano s klicem „Oho!“, jedenkrat celo z opazko: „To je preveč!“ Na neko opombo Pacaka je vskliknil cesar baje: „To je sramota! Tega ne bom dovolil nikdar!“

O zunanji politiki grofa Goluchowskega.

Dunajska „Information“ je prinesla iz peresa neimenovanega slovenskega poslanca sodbo o minoli debati glede avstrijske zunanje politike. Slovenski poslanec sodi, da da je bilo nepredvidno, ker so Čehi obsodbo trozvezne politike postavili na čelo svoje kritike. Trozveza je po rojstvu rusko-francoske zveze izgubila svoj prvotni smisel in ima sedaj samo še defenziven pomen. Ako bi se bili Čehi ozirali na to dejstvo, bi bila kritika orientalskega vprašanja na balkanskem polotoku mnogo uspešnejša, ker opravičenejša, ter bi bila napravila boljši vtisk. Nedvomnih napak grofa Goluchowskega na to stran bi potem ne bilo

LISTEK.

Grozen slučaj.

Spisal Guy de Maupassant.

Precejšnja družba je sedela v vili okoli okrogle mize, polne čaš in malih kozarčkov. Ravno je bil nekdo končal pripovedovati o nekem groznem slučaju, ki se je bil zgodil prejšnji dan.

„Besede „grozen“ v njenem pravem pomenu bi se ne smelo tako pogosto rabiti“, je dejal navzoči general J. „Vse pripovedi o mrtvecih, krvavih pobojih in pogosto o najkrutejših zločinih — ne zaslužijo povsem tega naziva. Počakajte, jaz vam povem slučaj, pri katerem sem bil sam navzoč, in kateri mi je v resnici pojasnil pomen te besede.“

To se je zgodilo v vojni leta 1870. Umikali smo se sovražniku. Naša armada se je nahajala v obupnem položaju. Tisoče in tisoče jih je omagalo, ganiti se niso mogli več; trpeli smo glad in mraz, izmučeni smo bili do smrti . . . Komaj smo se vlekli dalje.

Takrat sem zagledal ob cesti, na strani dvoje orožnikov, držočih za roke čudnega

človeka, starega, brez brade in strašnega obraza.

Orožnika sta popraševala po častniku meneč, da imata v rokah ogleduha.

Beseda „ogleduh“ se je hipoma raznesla med umikajočo se vojsko, in mahoma je obdala celika tolpa ujetnika. Nekdo je klical: „Ustrelimo ga!“ In vsi vojaki, ki so malo prej cepali od utrujenosti in niti stati niso mogli, da bi se ne opirali na puško, so nenadoma občutili besen srd, srd, v katerem prihaja tolpa do nečloveških dejanj in je sposobna vsakega zločina in zverstva.

Hotel sem govoriti. Načeloval sem bataljonu, — a tu niso priznavali nobenega načelstva več: mene samega bi bili obesili, da bi se jim bil drznil ustavljati.

Jeden orožnikov mi je rekel: „Že tri dni se plazi za nami. Vsakega vprašuje o topničarjih.“

Skušal sem zaslišati to bitje: „Kaj delaš tu? Kaj bi rad? Zakaj hodiš za vojsko?“

Zamrmrlo je nekaj besed v nerazumljivem narečju.

To je bil v resnici čuden človeček, ozkopleč in žalostnega pogleda. Prišel je pred menoj v tako zadrego, da nisem niti

za trenotek več dvomil, da je „ogleduh“. Izgledal je jako postarno in slabotno. Mene je pogledaval sedaj odkrito, prostodušno, sedaj zvito in lokavo, vse ob enem.

Okrog so vzdignili krik:

„Obesimo ga, obesimo ga!“

Rekel sem orožnikom:

„Vidva sta odgovorna za ujetnika . . .“

A predno sem izgovoril, kar sem hotel, me je že porinil silen sunek v stran, in nato sem videl, kako so človeka v tistem hipu zgrabili. Vrgli so ga na tla in ga neusmiljeno pretepali; nato so ga vlekli na kraj ceste in ga vrgli pod drevo. Zvalil se je v sneg kakor mrtev.

Nato so ga pričeli streljati. Vstrelivši jedenkrat vanj, so vojaki iznova basali puške in iznova streljali besni kakor stekli psi. Kregali so se in ruvali za vrsto, v kateri so hodili mimo trupla in streljali vanj, tako kakor se hodi mimo krste, da se še jedenkrat poškropi mrliča z blagoslovljeno vodo.

A mahoma se je začul krik:

„Prusi! Prusi!“

In zaslišal sem obupni topot razgubljene in bežeče tolpe.

Panika, ki je nastala vsled streljanja na potepuha, je zmešala glavo celo eksekuciji.

torjem samim. Ni jim prišlo na um, da so pokanje povzročili sami; zagnali so se v beg in izginili v temi.

Ostal sem pri trupu sam z orožnikom, ki ju je dolžnost službe udržala pri meni.

Vzdignila sta to mesnato maso, strto, zmečkano in okrvavljeno.

„Trebalo ga je preiskati“, sem jima rekel.

Posegel sem v žep po škatljico z voščeniimi vžigalicami. Jeden orožnikov je svetil. Drugi je začel preiskovati mrtveca. Jaz sem stal med njima.

Orožnik, ki je preiskoval, je konstatiral: „Obleden v modro bluzo, belo srajco, hlače, obut . . .“

Prva vžigalica je ugasnila; orožnik je vžgal drugo. Iztikaje po žepih je nadaljeval:

„Rožen nož, pisan robec, škatljica za tabak, kos vrvice, košček kruha . . .“

Druga vžigalica je dogorela. Orožnik je vžgal tretjo. Njegov tovariš je po daljšem otipavanju trupla rekel:

„To je vse.“

Jaz sem mu dejal:

„Slecite ga! Morebiti se najde kaj na telesu.“

In da bi mogla delati oba vojaka, sem vzel jaz vžigalice v roko. Pri naglo ugasu-

možno prikrivati s plašcem sovraštva proti trozvezi. Tajiti se ne da, da je pričakoval Goluchowski ali vsaj njegovo časopisje, da pride Nemčija Avstriji glede Balkana na pomoč, in zato se je toliko pisarilo o baje nopoklicanem vmešavanju Rusije v notranje bolgarske razmere. Toda mesto pomoči je prišel iz Berlina mrzel curek! Goluchowski bi bil moral vedeti, da Nemčija nikdar ne more pozabiti, koliko obzirnosti je dolžna napram Rusiji. Te obzirnosti žalibog naša politika ne pozna. Glavna naloga Goluchowskega je poleg ohranitve trozveze skrb, da se ohrani prijateljsko razmerje z Rusijo. Goluchowski pač govori o prijateljskih odnosih, a dejanj manjka. V Peterburgu je izšla brošura, v kateri se slikajo razmere v Srbiji sicer pretirano črno ter se zahteva, naj se napravi sedanji tiranski vladni Milana z nasilnim uporom konec. To brošuro v ruskih listih komentirajo in odobravajo. In napram tem odnosom, za katerih odpravo se priporočajo taka sredstva, ni našel vodja naše zunanje politike doslej nobene besede graje, nasprotno, zdi se mu celo, da je češka kritika srbskih razmer nedostojna. Stališče Goluchowskega proti srbskim razmeram je docela neskladno s stališčem Rusije, zato ni možno verjeti, da vlada med Avstro-Ogrsko in Rusija tolika harmonija. In tu je Ahilova peta politike sedanjega zunanjega ministra, katere ne prikrijejo vse zapupnice delegacij!

Vojna v Južni Afriki.

Angleži so se približali tudi že Pretoriji in Buri so umaknili baje vse svoje posadke iz fortov, ki obdajajo mesto. Roberts je bržčas danes že gospod glavnega mesta Transvaala. Buri so zgrabili oddelek Hamiltonove kolone na zahodni strani Johannesburga, a Hamilton jih je po hudem boju pognal v beg. Tudi general Rundle je imel blizu Senekala opraviti z Buri, ki so mu prizadeli precejšnjo škodo. General Brabant pa poroča, da so Buri ujeli dve patrulji: dva častnika in 40 mož. General Hunther je došel v Geysdorp, 60 milj od Lichtenburga. V Pretoriji je vladal te dni baje velik strah. Prebivalstvo je bežalo v smeri proti morskemu obrežju. Predsednik Krüger je pobegnil v Watervalboven. Župan je imel polnomočje, da sprejme Angleže. Tudi se je sestavil odbor, da skrbi za varnost imetka in življenja.

Dopisi.

Iz Jesenic na Gorenjskem, 30. maja. Kdor si bil že na Jesenicah, dobro vem, da z menoj rad prikimaš, da je res lepa in divna gorenjska stran. Oster, neizpriden zrak in bistra skalnata Sava utrdila sta že marsikomu zdravje. Ko jabolko rudeča, čvrsta in zdrava Gorenjka se je tako pri ljubila, da še celo tuji narodi kaj radi posegajo po ravno izišlih razglednicah domače umetnosti z napisom „Gorenjska narodna noša“. Kaj ne, kako se ji poda gorenjska noša. Nekomu pa, ki je rojen Gorenjec, se zdi gorenjska noša preneumna, njemu ta kraj ne ugaja. Morda zato, ker nima nobene take Gorenjke pri „Marijinem društvu“. In kdo je tak nasprotnik tega

joči svetlobi vžigalci sem videl, kako sta jemala z njega obleko, kos za kosom, in slačila brezoblično, krvavo gručo še gorkega mrtvega človeka.

Nakrat je zamrmral jeden orožnikov: „Za vraga! ... Gospod komendant, to je — ženska!“

Ne morem vam povedati, kako čudno in ostro čustvo žalosti se mi je zgenilo v srcu. Verjeti nisem mogel, da bi to bila resnica, in spustil sem se na kolena pred tem kosem mesa, da bi se sam prepričal: da, to je bila ženska!

Orožnika sta presenečena nepremakljivo čakala moje prve besede:

A jaz nisem vedel, kaj naj bi mislil, kaj ukrenil.

Tedaj je nadorožnik počasi izpregovoril: „Morebiti je iskala svojega sina, ki je služil pri topničarjih in ni imela od njega nikakih sporočil.“

Drugi je pristavil:

„Prav lahko.“

Videl sem v svojem življenju mnogo groznega, a pri tem ne morem, da bi ne jokal. Občutil sem pred to mrtvo žensko, sredi te hladne temne ravnine, pred skrivnostjo te ubite neznanke to, čemur se pravi „groza“. —

kroja? To je naš Šinkovc ali bolje rečeno „šimfovec“. Še ni dolgo, kar se je ustanovilo tukaj, na Jesenicah, med zavednimi narodnjaki, pod vodstvom g. E. Guština, „Narodno pevsko društvo“. Kaj veseli smo, da se je vendar nekaj na Jesenicah ustanovilo, in še kaj tako imenitnega. Kar čudimo se g. E. Guštinu, da je tak izboren umetnik. Na splošno zahtevanje priredili so narodni pevci in pevke veselico na pošti pri g. A. Schreyu na Jesenicah. Da bi se pa ta veselica sijajneje vršila, oblekle so narodne pevke lep bel „všpetl“ in dale okoli vrata svilnati robec. Naš fajmošter je srečal par teh pevk ter jih kakor kak furman na cesti napadel z „maškarami“. Tega bi ne bilo pričakovati niti od kacega rovtarja. Morebiti si je Šinkovc domisljal, da se hitro preoblečejo. Za enkrat se je zmotil, a zastavil je še drugo pot. Dve izmed pevk sta tudi pri „Marijinem društvu“. Te dve poklical je k sebi in jima dal 8 dni odloga, da premislita ali odstopita od narodnega petja, ali od „Marijine družbe“. Tudi drugikat se je zmotil. Pevk ni bilo na Šinkovcovo zahtevanje v 8 dneh. Malo žal mu je bilo, ker sta bili brhki Gorenjki, pa boče že pozabil, čeravno težko.

Izrazil se je tudi ta naš Šinkovc, da ne brani petja, samo ko bi bilo kaj „poštenih“ pri teh pevcih. Mi se čutimo razžaljene. Kar ta človek uganja, to je že od sile. Šinkovc, mož s pričami-tretjerednicami, je zadnji človek na svetu, ki bo nas poštenja učil. Privkrat še, ako slišimo kaj tacega, postopali bomo drugače. Ako nam, kar je nas narodnjakov, ne da odveze, naj jo pa ima. Je vse jedno! Za Šinkovcovo odvezo ne bomo prašali. Da bode pa vsakega narodnjaka tako pokopal, kakor ajmohtarja, bodo že poskrbele druge oblasti in ga naučile, kako se dela z ljudmi. Zastonj še ni nobenega pokopal. Zato ga menda plačujemo, da nam razklada besedo božjo, ne pa da zanaša politiko v cerkev. Vsakega zna tako do kosti obrati, kakor lačni volk kost. On res misli, da je jeseniški Bog, pa za enkrat je še komaj komaj do fajmoštra prilezel. „Slov. Narod“ nam pa naj kar nič ne prepoveduje, saj le predobro vemo, da po „ajmohtu“ ne bomo izveličani.

Iz Ribnice, 30. maja. Pobožni romarji so se vrnili iz Rima, le ona Mica opazuje lepoto večnega Rima, njo je pustil škof Bonaventura, kajti moral se je že bati, da se tudi drugi romarji ne nalezejo njene bolezn. Previdna Mica in še ena sta prinesli nekoliko kamnov, po katerih je baje papež hodil, v žepih ter te razdelile med trocialke, katere jih sedaj poljubujejo kakor svetinje. Slamorezec Miklav se je vsaj zopet toliko opomogel, da lahko koso obvladuje ter po krono na dan lovi tiste zneske, katere je potrošil v Rimu. V bližnji Dolenji vasi strasil je tudi letos, kakor lani, mision ter so se ljudje baje zelo poboljšali. Vse je zdaj v bratovščinah. Misionar je blagoslovil očeta župana ter ga baje priporočal kot krščanskega moža. To je res lepo in tudi mi inteligenca ribniška poslušujemo se večkrat tega priporočila ter posečamo blagoslovljenega gostilničarja, kateri toči blagoslovljeno — vodo. Mi se vedno izgovarjamo „nimamo kam iti“, a prepričan sem, kakor vsaki izmed nas, da nihče izmed klerikalcev ne bi tako postopal, kakor postopamo mi. Pokažimo jim odločno zobe ter ne glejmo njih zobovja in njihove vsiljive prilizjenosti. Zahtevajmo v gostilnah, kamor zahajamo, naj zamenjajo „Slovenca“ z „Narodom“, oziroma naj imajo oboje listov na razpolago (saj „Slovenca“ dobe zastonj). Naj ne obvelja gostilničarjeva trditev „saj je vse jedno“. Menim pa, da se bomo poboljšali ter izdali parolo „Kdor ni z nami, mi z njim biti ne moremo“. Oklenimo se gostilničarjev, kateri so odločno naprednega mišljenja, ne pa kimovcev in mame-lukov podpirati. Oni naj imajo svoje blagoslove, naše denarje naj imajo pa liberalni krčmarji. Kakor 13. maja, ko ste Heilovca pred vrata postavili, tako naj bode tudi v bodoče s krčmarji, potem pa naj bo Andrej ali Nace.

Redni gost.

Iz Dolenjskih Toplic, 30. maja. Drugi narodi polagajo veliko važnost na toplice v svojih deželah. Nekako ponosni so nanje. Toplice so jim zdravilišča, veselilišča in tudi viri lepih dohodkov. Slovenski kraji so bogati raznih toplic. V Radgoni, na Slatini itd. imamo slatino, v Doberni pri Vojniku, v Laškem trgu, v Rimskih toplicah,

v toplicah pri Zagorju ter na Dolenjskem pri Šmarjeti, v Bušči vasi pri Krški vasi ter v Čatežu in v Toplicah pri Straži tople vrele. Že za časa Rimljanov so se rabile toplice v Laškem trgu, v Rimskih toplicah, v Doberni, v Bušči vasi ter one v Zagorju. V toplicah v Laškem trgu, v Rimskih toplicah, v Doberni in v naših dolenjskih pri Straži je skoraj jednaka voda, morebiti je v naših teh dolenjskih toplicah malo gorkejša, kakor v štajerskih. Krasno lego imajo Rimske toplice, in ker leže ob južni železnici, pride tja precej gostov. Dosti vlakov na dan in brzih je dosti vredno. Tudi Doberna, last štajerske dežele, leži lepo. Tje hodijo rade ženske. Ali naše Dolenjske Toplice pri Straži so v kraju, ki se more jeden najlepših Dolenjske zvati in Dolenjska jih ima nekaj. Mirna, tiha dolina, obdana z višjim z smrekovjem obrašenem hribovjem. Blizu Krke, ki vabi ribariti in čolnariti. Kakor na jezeru, je na njej čolnarenje. Manjši vinogradni ali bukovni holmi so tudi težje hodečim gostom prijetni sprehodi. Nič trušča, nič prahu. V trziču in v okolici prijazni, ljubeznivi ljudje. Proti Žužemberku, proti Semiču ali po gozdnih potih proti Novemu mestu so lepi, daljši sprehodi. In ceno življenje. Tu se še ni naselilo izkoriščanje; Topličan je dober kmet, in kar od gostov dobi, mu je za davke. O zdravilni moči vode se še nobeden ni nehvalno izrazil. Čista je, kakor gorski studenec, in toliko je je, da se v kratkem času zopet obnovi. V prejšnjih časih prihajali so v te toplice gostje od daleč le redkokdaj. Ljubljanci se niso ustrašili tedaj dolgega, mučnega potovanja, a toplice so bile vendar le bolj lokalne. Zdaj vozi železnica blizu njih, zdaj prihajajo gostje tudi od daleč. Do lani so nekateri godrnjali, da je v teh toplicah premalo skrbjeno za komfort, da ni dosti stanovanj. Letos se ne more v tem oziru nič godrnjati. Lastnik teh toplic, ki spadajo k fidejkomisu knezov Auerspergov, je letos globoko posegel v žep in zgradil lepo poslopje za stanovanja ter jedilne sobe in pripravil lep vrt, iz katerega se pride v lepi stari park. Poznamo v Laškem trgu ter v Rimskih toplicah takozvane zdravilne hiše (Curhaus), ali ta v naših toplicah je lepša, to je prav moderno zgrajeno, prijazno, svetlo poslopje, ki podaja vse udobnosti. Prejšnje toplišče je prenovljeno, ima tri velike bazene in dosti posameznih kopalj. Povsod čista, še ne rabljena voda! Stanovanj je dosti in čedna so in Topličarji skrbijo v svojih hišah, da ustrezajo bolj razvajenim gostom.

Zdaj se lahko reče, da imamo Dolenjci v tem zdravilišču nekaj prav lepega. Kolikokrat je prej kak Štajerec ali Korošec rekel, da ljudje ne vedo kaj prida storiti iz tako dobre zdravilne vode, ne iz lege tega našega lepega kraja. Zdaj bodo menda zadovoljni in menda bo tudi vsa Kranjska upoštevala to glavno svoje zdravilišče. To naj postane shajališče bolnikov, ki to vodo rabijo, in onih turistov, ki se rajši dolin, nego visokih hribov držijo. Če se sami ne bomo zanimali za lepote in dobrote našega ozemlja, se tudi tujec ne bo. Računimo! Koliko denarja se znese iz Kranjske v daljne, tuje toplice, koliko se ga potrosi po potovanjih v tuje kraje. Na Gorenjsko še vsak enkrat v življenju pride, zakaj bi ne tudi na Dolenjsko! Ni tako beraška ta naša Dolenjska, kakor se je razupila nekdanj. Nič ni manj lepa, kakor spodnja Štajerska; ima skoraj isto lego in hribovje. Mali okraj sam ne more vsega storiti, morajo tudi drugi rojaki pripomoči, da pride kako zdravilišče v kredit, da se spozna in uvažuje. Tudi dobra stvar rabi reklamo. Kneipp je s svojim vodnim namakanjem dosti škode toplicam sploh napravil; danes se je to kneipanje že opustilo in gorke toplice veljajo, kakor so za časa Rimljanov. Kranjci nimajo lepšega in boljšega zdravilišča v svoji deželi. „Ljubo doma, kdor ga ima!“

Iz Črnomlja, 30. maja. V torek 29. t. m. je bil Črnomelj prav lepo okrašen. Slovenske in cesarske zastave so plapolale raz hiš, pri vходу v mesto blizu grada pa je bil postavljen velik slavalok, na katerem je širil svoje peroti mogočen avstrijski orel. Točno ob 9 uri zjutraj je prijezdil namreč v naše mesto cesarska visokost nadvojvoda Leopold Salvator, FML., ki s 15. častniki in toliko možmi v vojaških zadevah potuje iz Zagreba skozi Metliko, Črnomelj, Kočevje in Čubar v Reko. Na prostoru pred gradom je pričakovala visokega gosta mnogobrojna

množica: mestni zastop, uradniki c. kr. okr. glavarstva, c. kr. sodišča, c. kr. davkarije, zastopnik duhovske oblasti, tukajšnje učiteljstvo, šolski otroci, požarna bramba in mestna godba. Ko se je prikazal nadvojvoda, so zagrmeli na več krajih topiči, godba je zasvirala cesarsko himno, došlecem pa so se vročili krasni šopki. Pri slavaloku je pozdravil cesarsko visokost v slovenskem jeziku g. mestni župan Janko Puhek. Potem je gosp. c. kr. okr. glavar predstavil nadvojvodi zaporedoma v špalirju stoječe gospe. Nadvojvoda je prav prijazno vsacega kaj vprašal, ter se zanimal za tukajšnje ljudstvo in njega početje. Vodja šole je pozdravil pri šolski zastavi nadvojvodo najprej v slovenskem, potem v nemškem jeziku, in ga v imenu učiteljstva in zbrane šolske mladine zajedno prosil, da blagovoli v vedni spomin v šolsko kroniko vpisati svoje ime, kar je nadvojvoda prav rad storil. Na to mu poda neka učenka velik šopek, katerega je z veseljem sprejel. Nadvojvoda se je potem vsem skupaj zahvalil za vsprejem. Na to so on in častniki mej sviranjem godbe odjezdili v Dobljče ogledovat ondodni teren. Ob 1. uri popoldan so prišli skozi Mavren nazaj k skupnemu obedu. Obed je bil v hotelu Lackner. Mej obedom je domača mestna godba svirala res izvrstno več kosov, mej temi največ slovanskih. Gostje so se prav pohvalno izrazili o vsprejemu in izvrstni postrežbi. Zvečer ob 9. uri je bila razsvetljava mesta in ognjemet, med tem pa po mestu obhod godbe in bakljada požarne brambe. Ko je godba pred gradom, kjer je visoki gost stanoval, zasvirala cesarsko himno, zaorili so krepki „živio-klici“. Nadvojvoda prišel je s spremljevalci ven in korakal ves čas obhoda po mestu pred godbo. Ljudstvo je navdušeno klicalo: Živio! Po obhodu in bakljadi je bila še v čast gostom serenada godbe na vrtu pri Lacknerju. Potem podal se je nadvojvoda k počitku. V sredo zjutraj ob 6. uri pa je visoki gost s spremljevalci odjezdil dalje v Kočevje. Izražal se je jako simpatično o mestu, ljudstvu in njega enotni slovenski narodnosti. Črnomaljski prebivalci mu veseli kličejo: Živijo!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. junija.

— **Osebnosti.** Praktikant pri okrožnem sodišču v Celju g. Karol Faleschini je imenovan avskultantom, pomožni uradnik pri topničarskem upravnistvu v Celju g. Viljem Kriška pa računskim asistentom.

— **Sarajevska slavnost.** Slovenski udeležniki, ki se nameravajo udeležiti slavnosti pevskega društva „Trebevič“ v Sarajevu, so danes odpotovali. Vdeležba iz slovenskih krajev nikakor ni primerna, in obžalovati je, da se ni več naših rojakov odzvalo vabilu mladega sarajevskega društva. Ker bomo torej Slovenci pri sarajevski slavnosti le slabo zastopani, je pač dolžnost v prvi vrsti slovenskih pevskega društva, pa tudi drugih zavednih rojakov, da sarajevsko društvo in njega goste vsaj brzojavno pozdravijo. Telegrami naj se odpošljejo jutri, v soboto zvečer, ali pa v nedeljo zjutraj pod naslovom „Trebevič Sarajevo“.

— **Po ovinkih.** V jedni zadnjih sej deželnega zbora kranjskega je spoštovani oče Pakiž z mladeniško vnemo posegel v razpravo o priklapljenju Drage ribniškemu sodnemu okraju. Popisal je pota, po katerih morajo hoditi Dražani v Kočevje in rabil, da označi nerodnost sedanje zveze, prav drastično primerom. Rekel je, da hodijo Dražani v Kočevje tako, kakor če seže kdo „akul života v aržet“. Te Pakiževe primere smo se spomnili, ko se nam je pokazalo, kod je romalo v Ljubljani oddano in na Goriško namenjeno pismo. Naslov pisma je bil popolnoma razločno pisan: X. Y. v Medani, pošta Biljana-Kormin, a vzlic temu ni šlo na Goriško, nego na — Savojsko. Bilo je v Modane-Gare in v Modane-Ville na Francoskem, od tam pa po šestdnevem potovanju priromalo zopet — v Ljubljano, ne da bi bilo prišlo v pravi „aržet“, v roke adresata.

— **Umrla** je včeraj v starosti 73 let mati ljubljanske meščanske rodbine gospa Ana Tambornino. N. v m. p.!

— **Tržaški župan potrjen.** Cesar je potrdil izvolitev odvetnika dr. vit. Sandri-nellija tržaškim županom.

— **Za „Südmark“-o** so priredili dne 25. in 26. maja predstavi v celovškem gle-

daljšču. „Mir“ piše tem povodom: Nemški listi so polni hvale za sodelujoče, ki so se postavili v službo „svete nemške stvari“. Da nacionalni listi pišejo tako, temu se ne smemo čuditi. Druga pa je, če uradna „Celovčanka“ tako piše, in cele tedne z gostobesednimi poročili ljudi navdušuje za predstave in za „Südmarko“. Ta list, katerega začasno ureduje znani dopisnik „Vaterlanda“, baron Banndorff, je prinesel iz peresa ravno tega gospoda poročilo, ki predstave povzdi-guje v deveta nebesa, in ki končuje z željo, da bi bili dohodki prav dobri: „im Interesse der wohlthätigen (!) Zwecke, die der Ver-ein zu fördern sich Mühe gibt“. Res, samo tega nam je še manjkalo, da uradni list začne hvaliti „dobrodelne“ namene društva, katero deluje na to, da slovenske kmete izpodrine iz domače zemlje! Uničiti slovenske kmete in na njihovo mesto naseliti po naših lepih krajih tujce, to je namen „Südmarke“. In gospod baron imenuje to „dobrodelno“! In tako piše uradni list, ki zoblje iz vladnih jaslí ter dobiva podpore iz davčnih novcev, h katerim morajo doplačevati Slovani ravno toliko ali še več, kakor Nemci! Če vladni list tako piše, potem se ni čuditi, da nahajamo med agitatorji za „Südmarko“ toliko o. kr. uradnikov! O ti ljuba „dobrodelnost“! Vladnemu listu in lju-dem, ki stojé za njim, se zdi torej najbolj „dobrodelno“ to, da se z rodne zemlje po-žene slovenskega kmeta, ki plačuje toliko krvnega in denarnega davka kot Nemec, dà, prvega gotovo še več! Ne verjamemo, da bi bili uredniku „Celovčanke“ neznani pravi nameni „Südmarke“. Pisal je torej namenoma tako, ker so mu zdijo cilji tega društva — „dobrodelni“, in ker je hotel Slovincem zopet enkrat dati — brco! Kaj pravijo odgovorni vladni možje h takemu pisarjenju svojega uradnega lista?! Slovenci pa iz tega zopet lahko spoznamo, — pri čem da smo!

— **Blinkošne počitnice** na srednjih in na ljudskih šolah se začno jutri in bodo trajale do vštete torka.

— **V Št. Vidu pri Ljubljani** bode bin-koštne praznike razstava risarij učen-cev ondote obrtno-nadaljevalne šole. Odprta bode vsaki dan od 8.—12. ure dopoldne in od 3.—5. ure popoldne. Na ogled te razstave se vabijo vsi, ki se zanimajo za razvoj obrtno-nadaljevalnih šol, posebno pa obrtniki.

— **V Lescah**, v krasnih nasadih ho-tela „Triglav“, bode Binkoštno nedeljo po-poludne vrtni koncert, na kar opozarjamo slavno občinstvo, katero namerava izleteti ob binkoštnih praznikih na divno Gorenjsko.

— **Kamniška mestna godba** priredi binkoštni ponedeljek v tamošnjem zdravšču koncert z jako zanimivim in raznovrstnim vspeedom. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 40 vin. Gostje dobro došli!

— **Mestna hranilnica ljubljanska.** Meseca maja 1900 vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 883 strank 557.388 33 K, 820 strank pa dvignilo 565.108 45 K.

— **Mestna hranilnica v Novem mestu.** V mesecu maji 1900 je 164 strank vložilo 44.631 K 01 vin., 127 strank vzdignilo 33.090 K 17 vin., torej več vložilo 11.540 K 84 vin., 13 strankam se je izplačalo posojil 7.950 K, stanje vlog 1.453.873 K 92 vin., denarni promet 157.417 K 29 vin.

— **Neznano žensko** so ustavili v občini Gaal pri Judenburgu na Štajerskem. Ženska je gluha in nema, srednje rasti, črnih las temnorjavih oči in stara kakih 25 do 28 let. Zapisati zna samo ime „Skalnikova Frančiška“ in nekaj drugih črk. Bržčas je ta ženska iz kakega sloven-skega okraja.

— **Nepreviden voznik.** Ivan Mojskerc, posestnik sin v Bizoviku, je včeraj po-poludne v Gospodskih ulicah s tovrnim vozom podrl na tla delavčevo ženo Jero Japelj, stanujočo v Gruberjevih ulicah št. 1.

— **Mladi uzmoviči.** Policija je včeraj zasačila v skladišču južnega kolodvora več otrok, ki so kradli premog in ga nosili domov.

— **V vodo ušli** so včeraj popoldne konji Alojziju Goliču. Ko je pripeljal čez Mesarski most, zavili so konji na sv. Petra nasip in šli z vozom vred v Ljubljano. S težkim trudom so spravili konje iz vode.

— **Pretep.** Po noči sta se dva de-lavca na dvorišču hiše št. 1 na Radeckega cesti sprla in provzročila tak izgred, da so stranke v hiši poklicale policijo, katera je razgrajala aretova.

— **Vsled opeklin umrl.** 39letni kurjač v Ladstaetterjevi tovarni v Domžalah, Ivan Japelj, je pri gašenju ognja pod tovarniškim kotlom ravnal tako neprevidno, da se je vnela njegova z oljem zamazana obleka. Japelj se je tako opeknel, da je umrl.

— **Iz cerkve odstraniti** so morali včeraj pri šmarnicah v stolni cerkvi ne-kega trgovskega vajenca, ker se je nespo-dobno vedel.

— **Svojo mater okradel** je knjigo-veški vajenec A. K. Vzel je, kar je mogel dobiti in je potem vse zastavil. Preskrbel si je tudi vetrih, da je ložje omare in pre-dalnice odpiral. Denar, ki ga je dobil za ukradene in zastavljene reči, je zapil v ve-seli družbi, mej tem ko je mati doma la-koto trpela.

— **Po ceni se je hotel** v Ljubljano pripeljati Franc Gračnar iz Loke pri Sla-vini na Štajerskem. Kupil si je vožni list v Laškem trgu do prve postaje, potem pa je prekanil sprevoznika in se pripeljal do Ljubljane, kjer pa so ga na kolodvoru za-sačili, ko se je hotel odtegniti kontroli.

* **Visoke zaroke.** „Italie“ poroča, da se zaroči bolgarski knez Ferdinand z naj-mlajšo (?) hčerko kneza črnogorskega. — Kraljica holandska, 20leta Viljemina pa se je zaročila z 22letnim princem Bernhar-dom Henrikom, drugim vnukom velikega vojvode Sasko-Weimarskega.

* **Iz ljubosumnosti.** Iz Neapolja po-ročajo: 20letna Filomena Ravenna je na-padla 18 letno Assunta Barone ter jo s kolcem pobila na tla. Na to je Ravenna napadla še njeno mater ter jo zabodla v ramo in hrbet. Mati se je zgrudila. Ra-njena Assunta Barone pa je planila tedaj pokonci ter zabodla mater svoje nasprot-nice do mrtvega, potem pa zbežala.

* **Kako je nastala ženska.** Mitologija Indov pripoveduje: V začetku je ustvaril Tvaštri svet. Ako je hotel vstvariti žensko, je videl, da je porabil ves material, stvo-rivši moškega. Ostala mu ni niti jedna trda in trajna smet. Začudil se je Tvaštri in se globoko zamislil. Ko je zadosti mislil, je ravnal takole: vzel je okrogline meseca, valovito linijo kače, zvitost srebrota in trepetavost trave, vitkost trte, baršun cvetja, nežnost listov in pogled košute, veselost solčnih žarkov in solze oblaka, nestalnost vetrov, bojazljivost zajčjo, gizda-vost pava, mehkost papirja, trdost de-manta in sladkost meda, krutost tigra, gorkoto ognja, mrzloto snega, brbljavost vrabca in gruljenje grlice. Vse to je Tvaštri zmešal v eno materijo in iz nje vstvaril žensko; potem pa jo je podaril možu. Osem dni nato pa je mož prišel k Tvaštriju in de-jal: „Gospod, bitje katero si mi dal, mi greni življenje. Neprestano klepeta, jemlje mi čas in vedno je bolna. Vzemi jo nazaj, ker z njo ne morem živeti!“ In Tvaštri je vzel ženo nazaj. Toda osem dni nato je prišel mož zopet in dejal: „Gospod, moje življenje je puho, odkar sem ti vrnil ono bitje. Vedno mislim nanjo, kako mi je pela ter se igrala z menoj. Spominjam se, kako nepopisno mi je gledala, kako se mi dobrikala in me objemala.“ In Tvaštri mu je dal ženo nazaj. Čez 3 dni pa je prišel mož zopet: „Gospod, ne vem, odkod to“ — je dejal — „ali sedaj sem se prepričal, da mi dela žena več neprijetnosti kakor zadovoljnosti. Prosim te, vzemi jo zopet!“ Toda Tvaštri je zavpil: „Poberi se in delaj kar hočeš! In mož je odšel ter izdihoval: „O kakšen nesrečnik sem! Ne morem ži-veti z ženo, a tudi brez nje ne!“ In tako je ostalo do današnjega dne.

Književnost.

— „**Ljubljanski Zvon**“. Vsebinsa junijskega zvezka: Oton Zupančič: Soneti. Ivan Cankar: Smrt kontrolorja Stepnika. Povest. Dr. Ivan Robida: O kugi. (Konec). T. Doksov: Regula vitae. Pesem. Marica Bartol: Friderik Chopin. Životopis. Rajko Perušek: Nekaj mest v Dantejevi „Nebeški komediji“ pa Slovani (Konec). E. K.: Če se mrtvi pre-budimo“. Ivan Prijatelj: Tolstoj in nje-gov roman „Vstajenje“. (Dalje.) Carmen: Zunaj noč in burja. (Pesem.) Književne novosti. A. Medved: Matija Kračmanov Valjavec. — Sophophilos: F. V. Krejči: Kako se razvijao moderni svetovni nazor. Med revijami. Fr. I.: Izvčestija občestva arheologii, istorii i etnografii pri imperator-skome kazenskom universitetě. — Anton Dermota: „Vlast“. — Fr. I.: Slovanský

Přehled. — „**Славянскій вѣкъ**“. Listek. Theatrophilos: „Slovenska Talija“ — kje si? — † Mihael Munkacsy. — † Hugo Ba-dalič. — † Ruski slikar I. K. Ajvazovski. — Vasilij Pavlovič Vasiljev. — V tej šte-vilki je tudi razpis častne nagrade v znesku 400 kron av. vr. za najboljši pripovedni spis (novelo, povest ali ro-man), ki obsega najmanj 6 tiskanih pol „Zvonove oblike. Celotni rokopis naj se pošlje uredništvu „Lj. Zvona“ do dne 1. oktobra tekočega leta. Glede snovi imajo pisatelji popolno svobodne roke. Avtor, čigar proizvod dobi častno nagrado in čigar spis se natisne, prejme vrhutega še običajni sotrudniški honorar. Pisatelj naj se ne podpisuje na svojem rokopisu, ampak naj priloži svoje ime v zapečatenem kuvertu, na katerem bodi zabeležen naslov njegovega konkurenčnega spisa.

— „**Slovenka**“. Glasilo slovenskega ženstva. Vsebinsa V. zvezka: Oton Zupančič: „Pesem...“. Meisel-Danica: „Mladinsko gi-banje“. Anton Medved: „Smrti poljub“, (pesem). Morski: „Čvetero poglavij o ženski“. Žitomirov: „Ženska telovadba“. Zofka Kve-der: „Študentke“. * * *: „Ob novem la-tinsko slovenskem slovarju“. Ivanka: „Iz ženskega življenja“. Ivanka: „Organizacija žen“. Zofka Kveder: „Za naše žene, ki si same skrbje za eksistenco“. Anton Medved: „M-i“, (pesem). Danica: „Nekaj o organizaciji ženstva“. Anton Medved: „Na morju“, (pesem). Listek.

— **Voditelj po Ljubljani.** Ravno-kar je izšel v založbi Ivana Bonača jako eleganten, v štirih barvah lepo litografran načrt našega, po potresu lepo razvitega mesta Ljubljane. Načrtu je dodano kratek obris zgodovine mesta, voditelj po mestu, cena postreščekov in fijakarjev. Poleg po-dobe glavnega mesta krasi načrt še 11 slik različnih javnih poslopj. Cena temu za-tujce kot za domačine prepotrebne-mu načrtu je samo 40 vinarjev. „Voditelja“ toplo priporočamo. Gospod Bonač je podjeten domači obrtnik s papirjem in zasluži, da ga narodno občinstvo podpira.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 1. junija. Naposled je prišel trenotek, da se mora vlada odlo-čiti glede svojega postopanja napram češki obstrukciji, odločiti ali da po-skusi Čehe zadovoljiti, ali njih obstruk-cijo zadušiti. Končni sklep se stori danes ali jutri. Ministrski svet ima danes popoldne ob treh sejo, v kateri se bo posvetoval o parlamen-tarnem položaju in je od njegovih sklepov odvisno, bodo li Čehi v sredo nadaljevali boj z obstrukcijo ali ga opuste.

Dunaj 1. junija. V Pragi ima iz-vrševalni odbor mladočeške stranke jutri važno sejo. Podpredsednik češkega kluba dr. Stransky je bil tu, in se dogovoril z dr. Kaizlom, odtod pa je odpotoval v Prago, da informu izvrše-valni odbor.

Dunaj 1. junija. Pri včerajšnji vo-litvi iz četrtega razreda je zmagala an-tisemitska stranka. Volilni boj je bil silovit. Od 228 941 volilcev jih je prišlo na volišče 133.000. Antisemitje so dobili 77.000 glasov, socialni demokratje pa 56.000. Antisemitje so delali s silovitim terorizmom. Izvoljenih je bilo 18 anti-semitov in 2 socialna demokrata, Schuh-mayer in Neumann. Volitve so sedaj končane in bo v prihodnjem obč. svetu 131 antisemitov, 21 liberalcev in dva socialna demokrata.

Dunaj 1. junija. Nekateri tukajšnji listi javljajo, da je belgijski kralj pisal svoji hčeri, bivši nadvojvodinji Štefaniji pismo, s katerim je razpor mej njima poravnal.

Dunaj 1. junija. Pri žrebanju srečk iz leta 1864. je glavni dobitnik v znesku 300.000 kron zadela srečka serija 587 št. 5, drugi dobitnik srečka serija 188 št. 33, tretji dobitnik srečka serija 3119 št. 78. Glavni dobitnik turških srečk je zadela srečka št. 1,254 531.

Berolin 1. junija. Nemški vladni listi pravijo glede ustaje na Kitajskem, da je položaj skrajno kritičen, bolj, kakor je bil leta 1898. ko je bil odstavljen tedanji cesar.

Bruselj 1. junija. Transvaalsko po-slaništvo razglša, da je poročilo „West-

minster Gazette“ in drugih londonskih listov, da so Angleži 9 milj od Pretorije ujeli Krügerja, neresnično.

London 1. junija. Iz Tientsina je odšlo kacic 400 angleških, američan-skih, laških, ruskih, francoskih in japon-skih vojakov s posebnim vlakom v Pekin.

London 1. junija. Včerajšnja vest angleških listov, ki je prešla v vse evropsko časopisje, se je izkazala kot neresnica in je bilo veselje angleških listov in Londona prezgodnje. Angleži še niso v Pretoriji, pač pa se potrjuje, da je Krüger zbežal, in da se je v Pretoriji sestavila provizorična vlada, ki hoče opustiti vsak odpor. V to svrhu so Buri že zapustili vse utrdbe okrog Pretorije. Provizorična vlada je poveljstvo nad ujetimi angleškimi vojaki izročila 23 ujetim angleškim častnikom, ki so dali častno be-sedo, da zabranijo vsak izgred ujetih vojakov, zlasti pa plenjenje mesta.

London 1. junija. Neresnično vest o zavzetju Pretorije je prvi priobčil list „Daily Mail“, od koder so jo po-vzeli vsi drugi listi, in tudi korespon-denčni uradi. London se je že priprav-ljal na velikansko razsvetljavo, ki pa je izostala, ko je vojno ministrstvo razglasilo, da vest uradoma še ni po-trjena.

London 1. junija. Ko je bilo došlo prezgodnje poročilo o zavzetju Pretorije v razna provincialna mesta, se je takoj ustavilo vsako delo, prodajalnice so bile zaprte in razobešene zastave po vseh hišah.

London 1. junija. Roberts javlja, da sta se general Hamilton na zapadni strani Johannesburga, in general Rund-ley pri Senekalu zapletla z Buri v boj, ki je moral biti jako ljut, kakor kaže Robertsova brzojavka. Predvčerajšnjim so Angleži na vseh javnih poslopjih v Johannesburgu razobesili angleške za-stave.

London 1. junija. Burska armada se je začela razhajati, vendar je ostalo še kacic 20.000 mož, ki se nečejo, udati, nego hočejo vojno nadaljevati. Ta ar-mada, kateri se pridruži tudi Krüger, se je umaknila proti severu in hoče izza skoro nedostopnih gora okrog Ly-denburga voditi guerila-vojno zoper Angleže.

London 1. junija. „Daily Express“ javlja, da se nahaja Krüger v Mittel-burgu.

Narodno gospodarstvo.

Trgovska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

Mnenje odsekovo je torej, da T-ove opekarne niso kmetijski postranski obrti. Že tovarniški obrat, veliko število le pri obratu in ne tudi sicer pri kmetijstvu uslužbenih delavcev, prav znatna množina izdelanih opek, ki se gotovo ne smejo več smatrati za surovino, katere značaj v kme-tijskih postranskih obrtih predelani izdelki ne smejo izgubiti — kažejo, da gre tu za podjetje, ki spada pod obrtni red; tega mnenja je tudi posestnik opekarn sam, vsaj jih izvršuje na podlagi obrtnega lista. Toda ne glede na to, se ta obrat pred vsem že zaradi tega ne more imenovati kmetijski postranski obrt, ker opekarne sploh, brez ozira na obseg in na to, če je opeka surovina ali ne, niso obrati, ki se pečajo s kmetijskimi produkti. Materijal za opeke se dobiva iz zemlje, zemlja pa ni nikak kmetijski izdelek. Po trdnem prepri-čanju odsekovem torej niso T-ove opekarne nikaki kmetijski obrati in tudi pri njih uslužbeni delavci Lahí, ki so le opekarji in se ne pečajo s kmetijskim delom — niso kmetijski delavci, torej tudi ne izvzeti od dolžnosti bolniškega zavarovanja. Tudi c. kr. obrtno nadzorništvo za IV. nadzorai okraj v Gradcu smatra T-ove opekarne za brezdvomno obrtne obrate, katerih delavci so dolžni, da se zavarujejo za slučaj bo-lezni. Odsek torej predlaga: zbornica se naj izjavi v tem zmislu.

Zbornični svetnik Josip Lenarčič vpraša, kako utemeljuje T. svojo pritožbo.

Zbornični tajnik pojasni, da pritožnik trdi, da so delavci obeh opekarn poljedelski delavci, kateri ne izdelujejo iz tuje ilovce temveč iz te, katera je pri opekarnah na njegovem svetu. Pri glasovanju se sprejme odsekov predlog.

V. Zbornični podpredsednik Anton Klein poroča o prošnji krojaške zadruge v Ljubljani za prispevek v pokritje stroškov za krojaški tečaj. C. kr. trgovinsko ministrstvo je dovolilo, da napravi c. kr. tehnološki obrtni muzej na Dunaju v Ljubljani tečaj za krojaške mojstre in pomočnike. Ta tečaj se je vršil od 8. februarja do 3. marca t. l. v dvorani „Mestnega doma“; od ministrstva imenovani strokovni učitelj Matija Kunc je poučeval 19 mojstrov in 11 pomočnikov. Krojaška zadruga je imela za ta tečaj 460 kron stroškov, ker nima toliko premoženja, da bi mogla te stroške poravnati, prosi zbornico podpore. Odsek je prepričan, da so taki tečaji za prospeh krojaškega obrta zelo koristni. V drugih deželah podpirajo take priredbe trgovske in obrtniške zbornice, dežela in dr. Odsek predlaga, naj se dovoli podpore 180 kron. — Sprejeto.

Darila.

Podpornemu društvu za slovenske visokosolce v Gradcu so došle naslednje tele podpore:

A. Prispevki k ustanovitvi: Gosp. dr. Benjamin Ipavc, zdravnik v Gradcu (3. 4. in 5. obrok) 60 K; prebitek vate za album, ki so ga slovenski slavisti izročili g. vseuč. profesorju dr. Gregorju Kruku kot nekdanji ali sedanjim slušateljem ob njegovi šestdesetletnici 87 K; B. Prispevki za razpoložljivo glavnico: Slavno hranilnico in posojilno društvo v Ptuj 1300 K; slavna posojilnica v Celju 250 K; gosp. Stefan Klun, gostilničar v Ljubljani 4 K; gosp. Janez Vovk, poštni kontrolor v Gradcu 4 K; gosp. Frančišek Hrašovec, c. kr. sodnik v pokoji v Gradcu 30 K; gosp. Viljem Urban, c. kr. profesor v pokoji v Gradcu 4 K; gosp. dr. Ivan Klasinc, zborni in sodni odvetnik v Gradcu 10 K; c. g. dr. p. Rajmund Miklavc, c. kr. vojaški kaplan v Gradcu 10 K; gosp. Stefan Rojnik, računstveni oficijal v Gradcu 10 K; gosp. Ferdinand Seidl, c. kr. profesor na realki v Gorici 5 K; slav. slovensko omizje pri gosp. Brunnerju v Beljaku 6 K; gosp. litijski Slovenci po g. Ivanu Jenku 20 K; gosp. Rajko Perušek, c. kr. profesor v Ljubljani 10 K; gosp. dr. Anton Tschamer, zdravnik v Gradcu 10 K; gosp. dr. Janko Bežjak, c. kr. prof. v Mariboru, med mariborskimi Slovenci nabral 59 K 40 h; slavni slovenski klub v Celovcu 10 K; gosp. Blaž Bonča, veterinarski koncipist pri štajerskem namestništvu v Gradcu 4 K; gosp. dr. Alojzij Kraut, odvetnik v Celovcu 6 K; gosp. dr. Juro Hrašovec, odvetnik v Celju 6 K; slavna posojilnica v Brežicah 30 K; gosp. Anton Svetina, c. kr. notar v Pibberku 10 K; gosp. dr. Josip Serbec, odvetnik in deželni poslanec v Celju 20 K; gosp. dr. Karol Kočevar, sodni pristav v St. Lenartu 6 K; gosp. Ivan Murnik, c. kr. svetnik itd. v Ljubljani 10 K; gosp. Anton Slamberger, c. kr. notar v Kranju 10 K; gosp. dr. Gvidon Srebre, odvetnik v Brežicah 6 K; slavna okrajna posojilnica v Ljutomeru 30 K; gosp. Ivan Pon, c. kr. profesor v Celju 10 K; gosp. Jožef Šuman, c. kr. šolski nadzornik v Ljubljani 4 K; gosp. dr. Valentin Štempihar, odvetnik v Kranju 6 K; gosp. Anton Santel, c. kr. profesor v Gorici 4 K; slav. posojilnica v Mariboru 100 K; gosp. dr. Jakob Purgaj, c. kr. profesor na I. gimn. v Gradcu 10 K; gosp. dr. Gregorij Kruk, c. kr. vseučiliški profesor in akademik itd. 50 K; c. g. gosp. p. Salezij Pirc, dohodninar benediktinskega samostana v St. Pavlu 10 K; gosp. Frančišek Hauptman, c. kr. profesor na učiteljski v Gradcu 10 K; gosp. Ivan Lavrič, podpolkovnik deželne brame v Ljubljani 10 K; gosp. dr. Matija Schmirman, zdravnik v Rajhenburgu 10 K; gosp. dr. Jakob Sket, c. kr. gimn. profesor v Celovcu 10 K; gosp. dr. Demeter Bleiweis vitez Trsteniški, zdravnik v Gradcu 14 K; slavna družba sv. Cirila in Metoda 40 K; gosp. Martin Petelin, c. kr. profesor v Ljubljani 4 K; gosp. dr. Tomaž Horvat, odvetnik v Ptuj 20 K; gosp. Blaž Dolinšek, c. kr. sodni tajnik v Novem mestu 2 K; slavna posojilnica na Vranskem 30 K; slavna kmetiška posojilnica na Vrhniku 14 K; slavna posojilnica v Šmarji pri Jelšah 40 K; gosp. dr. Jožef Rakež, zdravnik v Šmarji 10 K; gosp. Simon Rutar, c. kr. profesor v Ljubljani 20 K; gosp. dr. Frančišek Perne, c. kr. profesor v Kranju 2 K; gospod dr. Jožef Vošnjak, zdravnik v Slov. Bistrici 10 K; slavna posojilnica v Vitanju 10 K; gosp. dr. Ludvik Gumplovicz, c. kr. vseučiliški profesor v Gradcu 24 K; gosp. dr. Pavel Turner, vzgojatelj na Dunaju 20 K; gosp. dr. Frančišek Jurtela, odvetnik in deželni poslanec 10 K; slav. okrajna hranilnica in posojilnica v Idriji 50 K; gosp. dr. Valentin Korun, c. kr. profesor v Kranju 4 K; slavna savinjska posojilnica v Zalci 40 K; gosp. Anton Askerc, urednik „Ljub. Zvona“ in mestni arhivar v Ljubljani 5 K; c. g. gosp. dr. Ivan Svetina, c. kr. profesor in katehet v Ljubljani 2 K. — Vsem častitim darovalcem izreka odbor v imenu podprincev najsrčnejšo zahvalo in prosi nadaljnjih prispevkov, kateri naj se blagovoljno pošiljajo društvu blaginiku, gospodu Frančišku Železingerju, c. kr. gimnazijem prof. v Gradcu (Graz, Zinzendorfgasse 32).

Proti zobobolu in gnjilobi zob
izborna deluje

Melusina ustna in zobna voda

utrdi dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust.
Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.
Zaloga vseh preizkušenih zdravil.
Po pošti razpošilja se vsak dan dvakrat.
Jedina zaloga (10—22)
Ilekarna M. Leustek, Ljubljana
Rešjeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m. Srednji zračni tlak 736,0 mm.

Maj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
31.	9. zvečer	734,1	13,4	sl. sever	oblačno	7,7 mm.
1	7. zjutraj	734,9	13,6	sl. svzhod	oblačno	
2.	2. popol.	734,5	20,0	sl. jvzhod	del. jasno	

Srednja včerašnja temperatura 12,8°, normala: 16,0°.

Dunajska borza

dne 1. junija 1900.

Skupni državni dolg v notah	98—
Skupni državni dolg v srebru	97,30
Avstrijska zlata renta	116,25
Avstrijska krona renta 4%	97,15
Ogrska zlata renta 4%	116,20
Ogrska krona renta 4%	91,55
Avstro-ogrski bančni delnice	1760—
Kreditne delnice	718,25
London vista	242,20
Nemški drž. bankovci za 100 mark	118,32 1/2
20 mark	23,67
20 frankov	19,27
Italijanski bankovci	90,66
C. kr. cekini	11,33

Karol Tambornino naznanja v svojem in v imenu svojih bratov in sorodnikov predušno vest, da je Bogu Vsemogočnemu dopadlo, poklicati k Sebi njih iskreno ljubljeno, nepozabno mater, oziroma staro mater, gospo

Ano Tambornino roj. Leunacher

danes, dne 31. maja 1900, ob 1/11. uri dopoldne, prevideno s tolažili sv. vere, po kratki, mučni bolezni, v 73. letu njene starosti.

Truplo prebлага pokojnice se bode v soboto, dne 2. junija ob 6. uri popoldne v hiši žalosti na Kongresnem trgu št. 6 slovesno blagoslovilo ter se preselilo na pokopališče k sv. Kristofu, kjer se bode v rodbinski rakvi položilo k večnemu počitku. (1094)

Sv. maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi Marijinega oznanenja.

V Ljubljani, dne 31. maja 1900.

Karol Tambornino, juvelir, zlatar in srebrar. Adolf Tambornino, tovarnar in veleposesnik, nadporočnik i. s. Josip Tambornino, cenilec dragotin c. kr. priv. spl. prometne banke na Dunaju. Julij Tambornino, c. in kr. nadporočnik v 73. pešpolku, sinovi. — Ljudmila Tambornino roj. Millitz, sinaha. — Pavla, Hubert, Rudolf Tambornino, vnuki.

Slovenskega stenografa

sprejme takoj (1090—2)
notar Hudovernik v Kostanjevici.
Plača po dogovoru.

Vsi birmški botri in botrce

naj si ogledajo moja izložna okna v novi trgovini ur, zlatnišne in srebrnišne

na Starem trgu št. 16

kjer dobé solidne, lepe, močene

ure

mного ceneje nego povsod z enoletnim jamstvom.

Srebrna remontoarka za gospode od gl. 5,60

Zlata " " " " " 14,50

Niklasta " " " " " 3,50

naprej. — K tem primerne

zlate, srebrne in double-verižice.

— Zlate prstane, zlate, srebrne in double-uhane, broše, kolijé-verižice s križci, srčki itd. itd.

Vse mnogo ceneje nego povsod pri (1028—6)

Rudolfu Weber-ju urarju, Stari trg št. 16.

Poštna naročila se izvršé s prvo pošto.

V hotelu „Triglav“ v Lescah

bode

Binkoštno nedeljo popoldne vrtni koncert

radovljiške
požarnobrambene godbe.

Vstopnina prosta.

Za izvrstna, pristna vina, sveže
Kosler-jevo marčno pivo in ukusno
prirejena jedila ter uljudno, točno postrežbo
bode najbolje preskrbljeno.

K obilni udeležbi uljudno vabi

Josip Pretnar

gostilničar.

(1103)

Razglas.

Iz J. E. Sirčeve konkurzne
mase v Kranji je na prodaj

vse specerijsko in norimbersko,
na 2617 K 59 h cenjeno blago

in sicer za ali nad sodno ceno in ne da
bi masa prevzela kako jamstvo za količino
in kakovost blaga.

Ponudbe s 5% varščino naj se do-
pošljejo podpisaneu upravitelju konkurzne
mase do 8. junija t. l.

V Kranji, dné 29. maja 1900.

Dr. Valentin Štempihar

(1088—2)

odvetnik v Kranji.

Adolf Hauptmann

v Ljubljani

prva kranjska tovarna za oljnate
barve, firnež, lak in kit

priporoča

pleskarjem, stavbinskim in pohiš-
tenim mizarjem, lakirarjem, napli-
nim in sobnim slikarjem, hišnim
posesnikom, zasebnikom itd.:

Anilinske barve;
Akvalinske barve, mokre in v trdi obliki;
Bronze v praških in tekočo bronzo-
vinkuro;
Branolin za vpuščanje in barvanje po-
hištva v naravni lesni barvi;
Carbolineum, samo najboljše kako-
vosti;

Kemične barve;
Düsseldorfske umetniške oljnate barve v tubah;
Emajlove barve, najboljše pleskanje, ki se sme
umivati;

Zemljne barve;
Fačadne barve, pristno apnene,
kakor tudi savinjske barve za hišne fačade,
neprekošene gledé trpežnosti;

Mastno svetlo črnilo „Ferno-
lenti“, najboljše čreveljsko črnilo svetá;

Firneže, olja za umetniške slikarje;
Fladrove ali lazurne barve;
Fladrove odtiskovni papir;

Steklarski ali okenjski kit;
Sadro (gips), alabaster in stukaturo
(za modele in stavbe);

Krede, kakor gorska, bolonješka, temeljna, svetli-
kasta in pisalna kreda;

Lake za vse domače in obrtne namene;
Lake za vozove, pristno angleške
(Wm. Harlandt & sin v Londonu), navzlic vzvi-
šani ceni še po starih cenah;

Laneno olje, samo kranjsko;
Laneno-oljniati firnež, izde-
lan iz kranjskega lanenega olja;

Zidarske čopiče po vsakovrstnih
cenah;

Slikarske patrone; (635—10)
Slikarsko platno;
Orehovo paco, za pacanje lesa mrzlim potom;

Oljnate barve v vseh nuancah, tudi
v patentnih škaticah po 1/2, 1, 2 in 5 kg. za
preprodajalce;

Paleta iz lesa in porcelana;
Čopiče za pleskarje, lakirarje, cerkvene,
umetniške, napisne in sobne slikarje in mizarje;

Siccativ, najboljše sušilo za oljnate barve;
Pisalna in kopirna črnila;

Smirgljov prah za kamnoseke.

Špecialitete za pleskanje tal:

Jantarska talna glazura, momentna talna glazura,
talno štedilno voščilo, talno svetlikasto voščilo,
talni svetlikasti vosek, krtačni vosek.

Prodaja: na debelo in na drobno.

Ceniki brezplačno.

Kopališče in Kneippovo zdravilišče Kamnik na Kranjskem via Ljubljana.

V neposredni bližini mesta Kamnik. (Železniška postaja, poštni in brzojavni urad) v podnožju 2660 metrov visokih Kamniških planin ležeče; krasni sprehoji in smrekovi gozdi; elegantno zdraviliško poslopje z velikimi verandami, plavalni bazin, pokrito šetališče, prostor za lawn-tenis, ribarski in lovski šport. Stanovanja za rodbine so po ceni v zdraviliškem poslopju in v 4 vilah, ki so vse zvezane po nasadih zdraviliškega parka. Vestno individualno zdravljenje v vodozdravnem zavodu pod vodstvom znanega dunajskega zdravnika dr. Wackenreiterja, ki deluje že več let v kamniškem kopališču, a je letos v družbi z izvežbanim restavratorm, gosp. Friedlom prevzel zdravilišče Kamnik na Kranjskem v lastno režijo. — Skupna cena za zdravljenje, stanovanje in hrano okoli 3 gl. na dan.

Prospecte pošilja brezplačno administracija.

(843—5)

Slovó!

Her mi ni bilo mogoče, posloviti
se od svojih cenjenih prijateljev in
kolegov, kličem jim tem potom krepki

— „Živio!“ —

(1096)

Juan Šelekar.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1900. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga čez Trbiž.** Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Isl. Solnograd, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Inomost; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 17 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Lipsko, Dunaj via Amstetten. Ob 7. uri 9 min. zvečer osonni vlak v Jesenice. Vrh tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 41 min. popoldne v Podnart-Kropo. — **Proga v Novomestu in v Kočevju.** Osonni vlaki: Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** juž. kol. **Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 15 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Inomosta, Solnograda, Linca, Steyra, Isla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. Ob 7. uri 45 min. zjutraj osonni vlak iz Jesenice. — Ob 11. uri 16 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, iz Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Vrh tega ob nedeljah in praznikih ob 8 uri 20 min. zvečer iz Podnart-Krope. — **Proga iz Novoga mesta in Kočevja.** Osonni vlaki: Ob 8. uri in 21 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane** drž. kol. v **Kamnik.** Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10 uri 25 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih — **Prihod v Ljubljano** drž. kol. iz **Kamnika.** Ob 6. uri 49 m. zjutraj, ob 11. uri 6 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (4)

Edini producent žganja
v Ljubljani (1104—1)

Peter Aleš

Tržaška cesta št. 28.

Prodaja naravno vinsko žganje in bri-
njevec po 2 K 80 h liter
slivovec po 2 40
melisovec i. t. d. ter kupuje in kuha
vsake vrste žganje in rože.

Razglas.

Vsled sklepa odbora upnikov prodala
se bode

zaloga blaga in štacunska
oprava

iz konkurzne mase Julije Murgelj v Novem
mestu (1095—1)

dné 6. junija 1900

ob 10. uri dopoldne na javni dražbi in
sicer v celoti.

Dražba se bo vršila v prodajalnici
Julije Murgelj na Velikem trgu.

Natančnejša pojasnila daje podpisane.

V Novem mestu, 30. maja 1900.

Odvetnik dr. Vladimir Žitek

oskrbnik konkurzne mase Julije Murgelj.